

25 באוקטובר 2026

לכבוד :

ינון אהרוני

רקפת בן גיא

מנכ"ל

ראשת מינהל מוגבלויות

משרד הרווחה והביטחון החברתי

משרד הרווחה והביטחון החברתי

שלום רב,

הנדון: דרישה ליישום חוזר מנכ"ל 'כלים ותהליכים לזיהוי, מניעה ומענה למצבי התנהגות מאתגרת מסכנת במסגרות של מינהל מוגבלויות' (נוהל מספר 002-2022)

אנו פונות אליכם בדרישה לפעול לאלתר ליישום ולאכיפה מלאים של ההוראות שנועדו למנוע ולצמצם פגיעה בזכויותיהם של אנשים עם מוגבלויות במסגרת חוזר המנכ"ל שבנדון (להלן: **חוזר המנכ"ל או החוזר**), ובעקבות מידע שהועבר אלינו בשנה החולפת (מענה מיום 10.3.2026 לבקשת חופש המידע מטעמנו מיום 14.12.2025; להלן: **המענה והבקשה**, בהתאמה).

ממענה זה התברר, כי מידע חיוני לפיקוח על השימוש באמצעי הגבלה במסגרות שבאחריות מינהל מוגבלויות אינו מצוי ברשות המשרד, וכי הנתונים שנמסרו הם חלקיים מבחינת תקופות הדיווח והמסגרות המדווחות. עוד עלה מהמענה, כי בשנת 2025 נעשה שימוש באמצעים שהחוזר אוסר במפורש כלפי בגירים וקטינים במסגרות דיור ובמסגרות בקהילה. פערי המידע מעוררים חשש, כי שימוש אסור נוסף באמצעי הגבלה וכן שימוש באמצעים אלו שאינו בהתאם לתנאים ולמגבלות הקבועים בנוהל, אינם מזוהים ואינם מטופלים בידי המשרד.

כפי שיפורט להלן, מנגנוני האישור, התייעוד, הדיווח והפקת הלקחים שנקבעו בחוזר אינם דרישות טכניות בלבד. הם נועדו, לשיטת המשרד, לאפשר זיהוי של שימוש באמצעים פוגעניים, בחינת נחיצותו, איתור חריגות ומניעת הישנותן. כזכור, בכתב התשובה מטעמכם מיום 9.2.2026 בבג"ץ 6699/22 הודגשה חשיבותם של מנגנונים אלה לצמצום הפגיעה בזכויות. הפער בין המנגנונים שהוצגו לבין המידע שנמסר במענה מעורר חשש כבד לכשל ביישומם ומחזק את הספק שהבענו בעבר בדבר יכולתו של המשרד לקיים פיקוח אפקטיבי. מחובתכם לברר את מקור הפערים ולתקנם לאלתר.

אף שאין זה נושא פנייתנו הנוכחית נזכיר כי הספק בדבר יכולתו של המשרד לקיים פיקוח אפקטיבי על השימוש באמצעי הגבלה היה אחד הנימוקים להתנגדותנו להיתר להשתמש באמצעים אלו, לצד הפגיעה החמורה בזכויות אדם הכרוכה בעצם השימוש בהם.

להלן פירוט הטענות בהרחבה.

1. נשוב ונדגיש, כי אנו מתנגדים לשימוש באמצעי הגבלה מסוג "סדי ידיים", כיסאות הגבלה ("כיסאות הגנה"), וחדרי בידוד ("חדרי הגנה") נגד כלל האנשים השוהים במסגרות משרד הרווחה, במוסדות ובקהילה. מדובר באמצעי הגבלה המופעלים נגד האוכלוסייה הפגיעה ביותר, ובכללה קטינים עם מוגבלות. השימוש באמצעים אלה פוגע בזכויות היסוד שלהם לחירות, לכבוד האדם, לשלמות הגוף ולבריאות.
2. בבג"ץ 6699/22 **בזכות נ' משרד הרווחה והביטחון החברתי** עתרנו נגד המשרד והשר העומד בראשו בדרישה לאסור את השימוש באמצעי ההגבלה "חדר הגנה", "כיסא הגנה" ו"סדי ידיים", בשל הפגיעה החמורה בחירות האדם, בכבודו, בשוויון ובשלמות הגוף והנפש, ובשל היעדר הסמכה מפורשת בחקיקה ראשית. ביום 16.2.2025 ניתן צו על-תנאי המורה למשיבים לנמק מדוע לא יתוקן החוזר כך שייאסר השימוש בשלושת האמצעים, ומדוע לא יבוטלו ההוראות המתירות את השימוש בהם, בהיעדר הוראה חוקית מסמיכה. בכתב התשובה מיום 9.2.2026 (יצורף למען הנוחות ויסומן א'; להלן: **כתב התשובה**) שבתם והכרתם בהיעדר הוראת חוק מסמיכה מפורשת, וביקשתם להותיר את מתווה החוזר על כנו לצורך השלמת הליך החקיקה. עד עתה חקיקה מסמיכה לא קודמה, וממילא לא הושלמה.
3. המשרד מציג את חוזר המנכ"ל כמתווה ביניים שנועד לצמצם פגיעה בזכויות עד להשלמת ההסדרה החקיקתית. ואולם, גם לשיטתכם, אין בכך כדי להצדיק אי-קיום של מגבלות השימוש, חובות האישור ומנגנוני הדיווח והבקרה הקבועים בחוזר. הדרישה לאכוף הוראות אלה היא דרישת מינימום להגנה על מקבלי השירות, ואין בה משום הכרה בחוקיות ההיתר לשימוש באמצעי ההגבלה או הסכמה לחקיקה שתתיר אותו.
4. בכתב התשובה תיאר את פעולות הכשרה, ליווי, פיקוח ופיתוח מערכות מידע, וטענתם לשיפור ביישום החוזר ולצמצום השימוש באמצעים מגבילים. אין אנו מתעלמים מפעולות אלה. עם זאת, המענה לבקשה מלמד כי התמונה שבידי המשרד עודנה חלקית, למעשה – כמעט אפסית – וכי אין בו מענה לשאלות יסוד בדבר אישורים, משכי הגבלה ושימוש חוזר בחדרי בידוד. יש להבחין בין שיפור בהיקף הדיווח לבין ירידה בשימוש באמצעי הגבלה: שינויים במספר המסגרות המדווחות, בתקופות המדידה ובהרכב מקבלי השירות מגבילים את האפשרות להסיק מסקנות השוואתיות. נדרשת אפוא תשתית נתונים שיטתית, עקבית ובת-השוואה, ולא הסתמכות על איסופים נקודתיים בלבד.

מידע חסר על אישור השימוש באמצעים "כתומים", היקף הדיווח ותחולת מנגנוני הבקרה

5. החוזר מסווג את האמצעים לפי מידת הגבלתם את חופש התנועה, וקובע כי אמצעים "אדומים" אסורים לשימוש. לפי סעיף 8.6.11, יש לבחון את הצורך בשימוש באמצעים "צהובים" ו"כתומים" אחת לשלושה חודשים. סעיף 8.6.12 קובע כי המשך השימוש באמצעי "כתום", למעט אחיזות מגנות, מעבר לשלושת החודשים הראשונים מחייב אישור של המפקח המחוזי, וכי אישור זה נדרש בכל בחינה מחודשת, אחת לשלושה חודשים, בכתב ועל גבי נספח 3. במסגרת האישור על המפקח לבחון אפשרות לשימוש באמצעי מגביל פחות. אין משמעות הדבר שבתקופה הראשונה די באישור רופא בלבד: חלות גם יתר הדרישות הרלוונטיות בחוזר, ובהן התאמה מקצועית, הדרכה, תיעוד והסכמה בהתאם

להוראותיו. סעיף 8.6.20 ונספח 3 מחייבים תיעוד של ההחלטה על השימוש, הסיבות לה, החלופות שנוסו, הוראות היישום, תוקף האישור והאישורים הנדרשים.

6. בבקשה התבקש מידע על הבקשות לשימוש באמצעים "כתומים", אישורן או דחייתן, המסגרות שמהן הוגשו ואישורים חוזרים. במענה נמסר כי המידע המבוקש בסעיפים 1, 2, 4 ו-5 לבקשה **אינו מצוי ברשות המשרד**. תשובה זו מחייבת הבהרה מדוע המשרד אינו אוסף את הוראות חוזר המנכ"ל ומוודא כי הנתונים יועברו לידי כמתחייב מהחוזר. היעדר נתון מרוכז, גם במידה והליך האישור התקיים, **מעורר קושי ממשי בבקרה על קיומו ומחייב בדיקה והשלמת המידע**.

7. נתבקשתם לספק מידע בדבר **מספר האנשים** שהוגבלו באמצעים "כתומים" במהלך כל אחד מארבעת הרבעונים של שנת 2024 ושני הרבעונים הראשונים של שנת 2025. כן נתבקשתם לספק פירוט לפי המסגרות שבהן נעשה שימוש באמצעים אלו ומספר האנשים שהוגבלו באמצעות כל אחד מאמצעים אלו בכל אחת מהמסגרות בכל התקופה האמורה. במענה העברתם לידינו נתונים שנאספו רק מן המסגרות שדיווחו למשרד ומהם עולה כדלקמן:

- הנתונים שנמסרו לשנת 2025 הם נתונים שנתיים, ולא נמסר הפילוח הרבעוני שהתבקש. מסירת נתונים שנתיים אינה מאפשרת לבחון אם מתקיימות חובות הדיווח הרבעוני והבקרה שנקבעו בחוזר. נבקש להבהיר מדוע לא קיימים בידי המשרד דיווחים רבעוניים כנדרש.
- סעיף 8.6.21 מחייב את מנהל המסגרת להעביר למפקח אחת לרבעון דוח מרוכז על כלל האמצעים שבהם נעשה שימוש עבור כלל מקבלי השירות, לרבות אמצעים מתוכננים ובלתי מתוכננים, בציון שם האדם, האמצעי וסיווגו. סעיף 8.6.22 מחייב העברת הסיכום הרבעוני לממונה המחוזי ולמנהל השירות הרלוונטי וקיום ישיבת הפקת לקחים אחת לחצי שנה עם מנהל האגף. גם בסעיף 74 לכתב התשובה הוצגו מנגנונים אלה כמרכיב בפיקוח ובניטור הרוחבי. **לנוכח החסר במענה, נדרשת הבהרה בדבר היקף קיום החובות בפועל, לרבות המסגרות שלא מסרו דוחות, פעולות המשרד להשלמתם ומועדי ישיבות הפקת הלקחים וההחלטות שהתקבלו בהן, ככל שהתקיימו כאלו.**
- גם הכיסוי של שנת 2024 חלקי מבחינת תקופת המדידה: באגף הדיור הנתונים מתייחסים לחודש דצמבר בלבד, ובאגף הקהילה לתקופה חלקית בתחילת השנה, שתאריכי טעונים הבהרה בשל אופן הצגתם במענה. לעומת זאת, נתוני 2025 הוצגו כאמור כשנתיים. הצגת הנתונים באופן כזה אינו מאפשר השוואה בין תקופות המדידה.
- עוד עולה מהמענה, כי הדיווח אינו מכסה את כלל המסגרות שבהן, לפי נתוניכם, יש אנשים עם התנהגות מאתגרת מסכנת. בשנת 2025 דווחו 256 מסגרות דיור מתוך 293; במסגרות הקהילה לקטינים דווחו 76 מסגרות מתוך 334; ובמסגרות הקהילה לבגירים דווחו 200 מסגרות מתוך 208. אין לראות בהיעדר דיווח הוכחה להיעדר שימוש. **נדרשת בדיקה יזומה של המסגרות שלא דיווחו והבחנה מתועדת בין היעדר שימוש לבין היעדר דיווח, לרבות קביעת מנגנון של דיווח אפס במקום שבו לא נעשה שימוש.**

- הגדרת "מסגרת מינהל מוגבלויות" בסעיף 5.6 לחוזר כוללת מסגרת יומית או מסגרת דיור שבאחריות המינהל ובפיקוחו, ולא רק מסגרת המסווגת מראש כייעודית לאנשים עם התנהגות מאתגרת מסכנת. לעומת זאת, נתוני הכיסוי במענה מתייחסים למסגרות שבהן זוהו אנשים עם התנהגות כזו. נבקש להבהיר כיצד מזוהות מסגרות אלה, כיצד מתעדכן המיפוי, וכיצד מוודא המשרד כי במסגרות אחרות לא נעשה שימוש באמצעי הגבלה ונותר מחוץ למערך הדיווח והפיקוח. ההוראה המיוחדת בסעיף 9.4.1.2 בדבר התנאים להקמת חדר הגנה אינה כשלעצמה בסיס לצמצום מערך הבקרה רק למסגרות מסוימות. אין באמור משום הכרה בהיתר להשתמש באמצעי הגבלה במסגרת כלשהי.
- לפי המענה, מספר מסגרות הדיור שבהן יש אנשים עם התנהגות מאתגרת מסכנת גדל בצורה משמעותית מ-190 בשנת 2024 ל-293 בשנת 2025. בכתב התשובה צוין, כי באגף הדיור קיימים 483 סמלי מסגרות וכי מספר המסגרות הרלוונטיות הוא הערכה של המשרד. נבקש להבהיר אם השינוי נובע מפתיחת מסגרות חדשות, משינוי בסיווג, מהרחבת המיפוי או מגורם אחר, ולהציג הגדרה עקבית של יחידת הדיווח ושל אוכלוסיית המסגרות הנבדקת.
- גם במסגרות הקהילה לקטינים גדל באופן משמעותי מספר המסגרות שבהן יש מקבלי שירות עם התנהגות מאתגרת מסכנת מ-200 בשנת 2024 ל-334 בשנת 2025. נדרשת הבהרה לסיבת השינוי.

מידע חסר בנוגע להקמת חדרי בידוד והשימוש בהם

8. סעיף 9.4.1.2 לחוזר מתנה הקמת חדר בידוד ("חדר הגנה") בקיומה של כמות משמעותית של מקבלי שירות עם התנהגות מאתגרת מסכנת, ובקבלת אישור הפיקוח כי האמצעי נדרש במסגרת. נוסף על כך, לכתב התשובה צורף כנספח מש/4 נוהל לאישור הקמה ותפעול של חדר הגנה במסגרת. בבקשה התבקש מידע על בקשות להקמת חדרי בידוד או לשימוש בחדרים קיימים, על המסגרות שקיבלו אישור ועל האישורים שניתנו במסלול הרגיל או באמצעות ועדת חריגים.
9. במענה נמסר, כי המידע אינו מצוי ברשות המשרד. משמעות הדבר היא כי אין בידי המשרד מידע על האישורים הנדרשים לצורך הקמת חדרי בידוד ומכאן עולה חשש כי חדרים כאלו פועלים ללא האישור הנדרש. נבקש מיפוי מלא של החדרים הקיימים, סטטוס האישורים ועמידתם בדרישות הבטיחות והפיקוח, וכן פירוט הפעולות שננקטו ביחס לחדרים שאינם עומדים בדרישות.
10. סעיף 9.4.3.3 לחוזר מחייב רישום מדויק של כל כניסה לחדר בידוד, לרבות שעת הכניסה והיציאה, ההחלטה על כל הארכת שהייה וזהות המאשר. סעיף 9.4.3.4 מחייב העברת דיווח בכתב למפקח בתוך 24 שעות מקורות האירוע, באמצעות נספח 5. בבקשה התבקש פילוח של משכי שהייה בחדרים, אך נמסר כי המידע אינו מצוי ברשותכם. נדגיש כי חוזר המנכ"ל מבחין בין משך שהייה רצופה לבין משך מצטבר ביממה: סעיפים 9.4.2.7 ו-9.4.2.8 קובעים פרקי שהייה של עד עשר דקות, עם הארכות מאושרות עד חצי שעה בסך הכול; סעיף 9.4.2.9 מסדיר אפשרות לכניסה נוספת, בכפוף לתנאים, עד שעה מצטברת ב-24 שעות. אין לפרש את האפשרות האחרונה כהיתר לשהייה רצופה של שעה. בהעדר

נתונים על משכי ההייה בחדרי הבידוד לא ברור כיצד מפקח המשרד על השימוש בהם ועל מידת העמידה של המסגרות בהוראות החוזר בהקשר זה.

11. נוסף על הדיווח הפרטני, סעיף 9.4.3.5 לחוזר מחייב העברת סיכום רבעוני למפקח, על גבי נספח 6, ובכלל זה שמות האנשים שנכנסו לחדר בידוד, שימוש חוזר שנעשה ביחס לאנשים מסוימים, מועדי הכניסות, אנשי הצוות המעורבים, סוגיות ייחודיות ותובנות ולקחים. סעיף 9.4.3.6 מחייב להעביר את הסיכום לגורמי המחוז והשירות ולקיים ישיבת הפקת לקחים אחת לחצי שנה.

12. בהתאם לכך, התבקש מידע בדבר אנשים שהוכנסו לחדר בידוד באופן חוזר, ובפרט יותר משלוש פעמים ברבעון, בפילוח לפי מסגרות. גם ביחס למידע זה השבתם כי אינו מצוי ברשותכם. **בהעדר מידע זה לא ברור כיצד מזהים בפועל מקרים של שימוש חוזר, כיצד נבחנת התוכנית האישית בעקבותיהם, וכיצד מתבצעת בקרה על הימנעות מהפיכת אמצעי המוצג כאמצעי חירום לפרקטיקה חוזרת ושגרתית כלפי אנשים מסוימים.**

13. מן האמור עולה פער מהותי בין חובות התייעוד והדיווח בנוגע לחדרי הבידוד לבין המידע שהמשרד הצליח להעמיד במענה לבקשה. אין בידינו לקבוע על יסוד המענה בלבד מה מקור הפער, אולם העובדה שאין בידי המשרד מידע חיוני לצורך פיקוח על השימוש בחדרי בידוד מעוררת ספק ממשי לגבי יכולתו לקיים פיקוח אפקטיבי על השימוש באמצעים הכרוכים בפגיעה חמורה בזכויות אדם. בהעדר מידע על השימוש בחדרי בידוד, משכם והישנותם, נפגעת היכולת לזהות חריגות, להגן על אנשים מסוימים ולהתאים את היקף הפיקוח לסיכון במסגרת.

פערים בכיסוי הפיקוח הייעודי

14. ביקשנו לדעת בכמה מסגרות התקיים פיקוח ייעודי בנושא השימוש באמצעי הגבלה והטמעת החוזר. במענה נכתב כי בשנת 2025 היו 186 דוחות פיקוח שבהם מולאה מודולה ייעודית באגף הדיור, לעומת 293 מסגרות שבהן יש מקבלי שירות עם התנהגות מאתגרת מסכנת; ובקהילה הוצגו 126 דוחות לעומת 542 מסגרות. אף שהפתיח למידע מתייחס למספר מסגרות, כותרת הנתון מתייחסת למספר דוחות, ואין לראות בהם נתונים זהים. ככל שנערכו כמה דוחות באותה מסגרת, מספר המסגרות שנבדקו באמצעות המודולה נמוך ממספר הדוחות. אנו ערים להבהרתכם כי נעשות פעולות פיקוח נוספות שאינן מתבטאות במספר זה, ולכן אין להסיק כי מסגרת ללא דוח ייעודי לא פוקחה כלל. עם זאת, נדרש פירוט של מספר המסגרות הייחודיות שנבדקו, סוגי הבדיקות, הליקויים שנמצאו, מועדי תיקונם וביקורות המעקב.

שימוש באמצעים אסורים ומידע חסר על המסגרות ועל פעולות האכיפה

15. בבקשה התבקש מידע על שימוש באמצעים אסורים או על שימוש שלא בהתאם להוראות החוזר במחצית הראשונה של שנת 2025, לרבות שמות המסגרות, סוג השירות, האמצעים ומספר האנשים שהוגבלו בכל מסגרת. המענה מספק נתונים על שימוש באמצעים "אדומים" בשנת 2025 כולה, תוך הבחנה בין אגף הדיור לאגף הקהילה ובין קטינים לבגירים. לא נמסרו מספר המסגרות ושמותיהן, סוג השירות המדויק בכל מסגרת, פירוט האמצעים בכל אחת מהן, מועדי השימוש, תדירותו ומשכו, או

פילוח לתקופה שהתבקשה. גם לא נמסר מענה נפרד ומלא על שימוש באמצעים "כתומים" שלא בהתאם למגבלות החוזר.

16. הנתונים החלקיים מצביעים על קושי מהותי בפיקוח ובבקרה: מספר האנשים שכלפיהם נעשה שימוש באמצעי אינו מלמד כשלעצמו כמה אירועי הגבלה התרחשו, מה היה משכם ובאילו מסגרות התרכזו. בלא מידע זה קשה להבחין בין שימוש נקודתי לבין הגבלה תכופה או ממושכת ולהתאים לכך את הפיקוח ואת פעולות המניעה והאכיפה. נדרשת תשתית נתונים המאפשרת הן מעקב פרטני והן בחינה רוחבית, תוך שמירה על פרטיות מקבלי השירות. למעשה, נראה כי המידע הקיים אינו מאפשר להצביע או להבין את המגמות בהיקפי השימוש באמצעי הגבלה, גם מצד המשרד עצמו.

17. מעבר לפערי המידע, המענה מלמד על שימוש בפועל באמצעים שהמשרד עצמו מגדיר כאסורים: באגף הדיור דווח על 12 קטינים ו-160 בגירים, ובקהילה על 10 קטינים ו-7 בגירים. ביחס ל-126 מהבגירים בדיור צוין כי הם מתגוררים בביתנים שבהם נעשית נעילת לילה לזמן מוגדר בעת סיור הצוות בין הביתנים. בכתב התשובה צוין, כי בין החסמים להפסקת השימוש באמצעים אסורים מצוי מחסור בכוח אדם, בעיקר בלילה. דברים אלה חמורים במיוחד לנוכח האיסור המפורש בסעיף 8.5.6.8 לחוזר על שימוש באמצעי הגנה כתוצאה ממחסור בכוח אדם במשמרת. **נדרשים בירור פרטני, הפסקת הפרקטיקות האסורות והעמדת מענים חלופיים בטוחים, לרבות כוח אדם והשגחה מתאימים.** אין להסתפק בהותרתן על כנן עד להשלמת חקיקה או פיתוח מערכת מידע.

18. חובת המשרד להגן על זכויות מקבלי השירות מחייבת לא רק איסוף מידע אלא גם שימוש בו לצורך מניעה, תיקון ליקויים ואכיפה כלפי מפעילים. פעולות הכשרה וליווי חשובות, אך אינן תחליף לבדיקת הפרות ידועות ולמעקב אחר הפסקתן. נוסף, כי סעיף 8.6.23 לחוזר קובע פרסום נתוני שימוש באתר המשרד מעת לעת ולפי שיקול דעת המינהל, בכפוף להגנת הפרטיות. נבקש לפרט אילו נתונים פורסמו, ולהציג מתכונת הפרסום תקופתי של נתונים מהימנים ובני-השוואה, לרבות הבהרה בדבר היקף הכיסוי והחוסרים, באופן שיאפשר בקרה ציבורית.

19. לנוכח כל האמור, נדרשת פעולה מיידית ומערכתית ליישום הוראות המניעה, מגבלות השימוש, האישורים, התייעוד, הדיווח, הפיקוח והבקרה שבחוזר. בפרט, נבקש להורות על בדיקה יזומה של השימוש באמצעים אסורים ושל המסגרות שאינן מדווחות; לאתר ולרכז את דיווחי המקור והאישורים הקיימים, ככל שקיימים; לבדוק חידושי אישור ושימוש חוזר בחדרי בידוד; ולהציג תוכנית תיקון הכוללת גורמים אחראים, משאבים, לוחות זמנים ובקרת ביצוע. עד להטמעת מערכת ממוחשבת מלאה יש להבטיח מנגנון דיווח חלופי, נגיש ומבוקר. קשיים טכנולוגיים עשויים להסביר קושי בריכוז ובפילוח נתונים, אך אינם מצדיקים אי-קיום של חובות הדיווח והפיקוח. כל זאת מבלי לגרוע מהתנגדותנו העקרונית לשימוש באמצעי ההגבלה בשל הפגיעה הקשה בזכויות אדם הכרוכה בשימוש בהם.

20. לבסוף, נבקש להזכירם את התחייבותיה של ישראל לפי האמנה בדבר זכויותיהם של אנשים עם מוגבלויות. כידוע, האמנה מעמידה במרכז את כבודו הטבוע של האדם, את האוטונומיה שלו ואת חירותו לבחור בעצמו, ומחייבת להבטיח לאנשים עם מוגבלות שוויון, הגנה על שלמותם הגופנית

והנפשית והגנה מפני ניצול, אלימות והתעללות. עקרונות אלו עומדים בבסיס התנגדותנו העקרונית לשימוש באמצעי הגבלה. לצד זאת, כל עוד המשרד מתיר את השימוש באמצעים אלו, הוא מחוייב לקיים פיקוח יעיל ולעמוד במלוא חובות התיעוד והדיווח.

21. נבקש לקבל בתוך 30 ימים מקבלת מכתב זה מענה מפורט לכל הסוגיות והדרישות שלעיל, ובכלל זה פירוט הצעדים המידיים שננקטו להפסקת שימוש באמצעים אסורים, סטטוס השלמת המידע ותוכנית העבודה לתיקון הליקויים. ככל שמידע מסוים אינו קיים, נבקש לציין זאת במפורש, להבחין בין מידע שלא נאסף לבין מידע שקיים אך לא רוכז או עובד, ולהסביר כיצד ומתי יתוקן החסר. מידע שיועבר אלינו יימסר ללא פרטים מזהים של מקבלי השירות ובהתאם לדין. אנו שומרים על מלוא זכויותינו וטענותינו, לרבות האפשרות להביא את הדברים לפני בית המשפט ולנקוט הליכים מתאימים.

בכבוד ובברכה,

ד"ר עדית סרגוסטי

בזכות

מיכל תגיר, עו"ד

האגודה לזכויות האזרח בישראל